

mærksom paa, at den formentlig tilveiebragte Enighed kun bestaar deri, at man har stilt alle Forsvarsforslag i to Afsnit, hvoraf man i første Afsnit har sat en Del Foranstaltninger, i det andet andre, og for saa vidt som man altsaa i den hele samlede Række har kunnet faae Plads hver for sin Tanke, er der tilveiebragt Enighed. Denne Maade at fremstille dens Betydning, dens Bægt paa, kan jeg ikke erkjende; thi kunne vi overhovedet naae til at iværksætte de Foranstaltninger, som foreslaas i første Bygningsperiode, anser jeg allerede dette for overmaade meget, men hvad der skal ske i den følgende Bygningsperiode, har jeg ingen særdeles Tillid til. Jeg anser det for det samme som at opfatte det til de græsse Kalendere, og for det Samme, som man, saavidt jeg veed, gjør i den franske Nationalforsamling, hvor man, idet man nødig bruger ligefrem at forkaste en Sag, i Stedet derfor vedtager at udsætte den i 6 Maaneder, hvorved der imidlertid forstaaes det Samme som, at Sagen er forkastet. Jeg kan derfor ikke tillægge denne Deling af Bygningsplanen i to Afsnit nogen Bærdi som Grundlag for Mindretallets meget omtalte Enighed. Det ærede Medlem fandt forøvrigt, at jeg ikke havde Ret til at tale om en forandret Opgave for Flaaden. Jeg veed ikke, hvorvidt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds her havde den samme Opfattelse af Flaadens Opgave tidligere, kun det veed jeg, at der ikke tidligere for mine Dine er fremkommet en saa udtrykkelig Tilkjendegivelse af Flaadens Medvirken til Kjøbenhavns Forsvar som nu i det ærede Mindretallets Betænkning. Hvilken Tanke der tidligere har ligget skjult bag ved, derom tør jeg naturligvis ikke have nogen Mening, og jeg vil fuldstændig tage det ærede Medlem paa Ordet, naar han siger, at han aldrig har havt nogen anden Opfattelse af Flaadens Opgave i dens nuværende Skikkelse. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) rettede en Anke mod mig, men da han gik ud fra en Ting, som jeg aldeles ikke har sagt, tror jeg ogsaa, at jeg kan fritage mig for at impbegaa hans Betragtninger. Jeg skal kun nævne, at det dreiede sig om, hvorvidt jeg havde stillet en fremtidig Befæstning af Kjøbenhavn i Udsigt. Noget Saaarent har jeg ikke givet det ærede Medlem Anledning til at antage, og jeg skal derfor lade hans Udtalelser staa for hans egen Regning. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) forlangte af mig en udtrykkelig Erklæring om, at han ikke havde tilfigtet at bevilge Penge til Forsvarsforanstaltninger ved det Forslag, han her har fremsat. Jeg forstod det ærede Medlem omtrent saaledes: Naar det ærede Medlem ved sin Slutningsbestemmelse, at Midlerne skulde bevilges paa Finantsloven, har tænkt paa, at han derved altd havde i sin Magt at standse Arbeidet senere, skal jeg fuldstændig erkjende, at han har et saadant

Middel, forsaavidt som han senere vil kunne negte Pengene; men jeg skal tilstaa, at jeg egentlig ikke havde opfattet dette som hans Tanke, saameget mindre som Flertallet i sine Forslag, har en lignende Bestemmelse, at Midlerne bevilges paa de aarlige Finantslove, hvilken Bestemmelse vi ikke have tillagt den Bægt, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til den tilsvarende Bestemmelse i hans Forslag. Men jeg maa sige til, at det undrer mig, at det ærede Medlem ikke synes at kjende saameget til det Forslag, han har fremsat, som vistnok Andre her i Salen gjør; thi naar det ærede Medlem erklærer, at det aldrig har været undersøgt, hvad det Forslag, som han har fremsat, vilde komme til at koste, tager det ærede Medlem fejl. — Det har netop været undersøgt en ny Prøvelse, og det har vist sig at ville føre til ganske særdeles Beføstninger, hvilket har medført, at jeg i alt Fald for mit Vedkommende er blevet ganske affrækket fra at komme ind paa hele dette Forslag. — Et af Hovedindlagene i Forhandlingen kom jo fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Dets Bægt er jo ganske vist blevet noget svækket ved den Erklæring, som vi idag have hørt fra den ærede Conseilspræsident, men der var en Tanke i det ærede Medlems Foredrag, som jeg ikke kan lade uomtalt, idet nemlig det ærede Medlem antydede — ikke at det var den nuværende Regjerings Mening, — men at han vilde anse det for sandsynligt og, jeg antager ogsaa, tilraadeligt, at Regjeringen tog denne Sag paa den Maade, at den gjennem gjentagne ja mange Dpløsninger af dette Thing vilde tvinge sin Villie igjennem, borte dette Things Flertal. Vi have jo ganske vist faaet adskillige Grundlovsfortolkninger i den senere Tid; vi have faaet nogle, der have været ret overraskende. Vi have jo set disse Fortolkninger, som hidrøre fra Professor Matzen, og jeg maa tilstaa, at jeg der har faaet Indtrykket af — for at benytte en tidligere Talers Udtryk, — at det er noget af det Stiveste af Fortolkning, som jeg har hørt; men det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds har dog vist sig i Stand til at drive Fortolkningskunsten endnu videre end selve Professor Matzen. Professor Matzens Fortolkning gaar nemlig ud paa at have Regjeringen ubegrændset Dpløsningsret, for saavidt angaar Finantsloven, men han sierer udtrykkelig til, at dette ikke gjælder om andre Love end Finantsloven. Selvfølgelig er jeg dog heller ikke enig med ham, hvad Finantsloven angaar. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse de Linier i Professor Matzens Skrift, hvortil jeg figter. „Med Hensyn til andre Love end Finantsloven“, hedder det saaledes i hans Skrift, „naar Talen er om Reformlove, kan og bør Regjeringen nemlig ikke blive ved at opløse i det Uendelige. Naar det ved en eller i alt Fald ved gjentagne Dpløsninger er blevet tilstrækkeligt konstateret, at Bølger-